

తు ల సీ ద శ ము

శ్రీనివాసమూర్తినేవ చేసినేను సన్నుర్చించి
 మానసమున తులసిదశము మహిమజెప్పెద
 తులసిదశము మహిమ మంచిమోక్షమునకు మార్గమనుచు
 బదులుజెప్పగాను వింటిపుణ్యమనుచును
 బాగుమీర ద్వారకాపురంబులోన కృషమూర్తి
 రాజ్యమేలె నతడులోకనాథు డనుచును
 ఒక్కనాడు నారదుండు వచ్చి కృషసేవలంది
 తిరుగళొచ్చె పురములోన థిరుడగుచును
 ద్వారకాపురంబులోన సెల్లతిరిగిచూచితాను
 నొక్కవూహాచేసినాడు వూరకుండక
 సత్యభామ నగరికేగి అచట పూజలంది తాను
 భక్తిజూచితలాపైపై ప్రతమునొక్కటి
 తులసిపూజాజేసితేను తోయజాక్షి సీకువేగ
 వై కుంఠపదవివచ్చు వారిజాక్షిరో
 యింతకన్న నెక్కువైన ప్రతమునాకు దెల్చివయ్య
 మందుజన్మలోన కృష్ణుడు మగదుబోటు
 అంతకన్న నెక్కువైన ప్రతము నొక్కటుండగాని
 చెప్పగాను జీయవేము సిగ్గుచేతనూ
 గోపికామనోవారుండు గోపాలకృష్ణమూర్తి
 భర్తనా కమరియుండ సిగ్గులేటికి
 పతినిదాన మిచ్చినట్టి వారిపుణ్య మేముగాని
 వై కుంఠ వాసులైన నణగిపుందురూ
 శ్రీలక్ష్మీ పార్వతమ్మి యింద్రాణి మొదలుగాను
 దేవిశక్తులైనగాని జడియుచుందురూ
 యింతకన్న నెక్కువైనదానమున్న దెల్చిమనగ
 దీనిమించి నట్టిప్రతము నేనుయెరుగనూ
 అపుడువెళ్ళి సత్యభామ సఖులజూచి యట్టుబలికి

ప్రతము సేయదలచినా నొక్కరీతిని
 నానాథు కృష్ణమూర్తి యెచటనున్న గాని మీరు
 యిచటపెచ్చి నిల్వరమ్మ వేడ్కమీరగా
 వన్నీరుజలకమార్పి పటువస్తుంబుగట్టి
 ఘలపుష్టమాదిగాను వశైరంబులూ
 అనుచు పెప్ప నారదుణి బూచితానొక్కటనియె
 వానినాథ నాదుమనవి చిత్తగింపుమీ
 పతిని దాన మిచ్చినట్టి వనితప్రతముదారి షప్పు
 మనగ తపసినప్పు యిట్లు పలుక బొచ్చెనూ
 దానమిచ్చినట్టి థర్తలిరిగి రానొక్కదారి
 నతని యెత్తుకనక మిప్పెతిరిగి యిస్తుదూ
 ధర్మ శాస్త్రమందు వొప్పియున్నదనుచు షప్పగాను
 సమ్మతించి వేగశేయ సాహసించెనూ
 పతినిచెచ్చి పూజపేసి తపసిభూదగాను మంచి
 భూమరుల పిలువనంచె దానమివ్యగా
 భూమరులు కోట్లకొలది వచ్చియున్న వారెగాని
 దానమందరెవదు సతడు క్రైతమనుచునూ
 సత్యభామ చిన్నబోయి నారదుణిచూచి తాను
 యేమయ్య తపసిగారు యిట్టిపెంతలూ
 అపుదునతదు దానమంది కోట్లకొలదిగాను ధనము
 దక్కిఱనుచు విప్రులకు పంచిపెట్టెనూ
 యిది యేమిప్రతము యనుచు కృష్ణమూర్తి బలుకగాను
 సత్యభామ షప్పసాగె స్వామితోచెనూ
 నారదుండు పచ్చినన్న ప్రతము శేయమనునుదెల్ప
 ముఖ్యమయినప్రతము నాకు చెప్పమంటిని
 పతినిదాన మిచ్చినట్టి వసితలమను షప్పరాని
 పదవిదొరుకుననుచు దెల్ప సటులశేసితీ
 యింతకన్న నెక్కువైన పూజనేను శేయలేదు
 నిగదసేయవద్దు నాకు నీవు వైరివా
 యేమయ్య నారదుండ కృష్ణసెత్తు కనకమిస్తు
 నాదుపతిని నాకుయిమ్ము వేగమందునా

అపుదు నారదుండు నవ్యి తులయునొక్క దానితెన్ని
 తూనుకనకమనుచుపెపె సత్యభామతూ
 కోటలోను వున్నవన్ని పరహాలు మొహరీలు
 అన్ని వేసి తూచినాను మొగ్గదాయెనూ
 యింటనున్న పలకసర్పువతకమూలు దెచ్చినాను
 తూగదాయె కృష్ణమూర్తి చోద్యమండగా
 యిరుగుపొరుగు సాముగైన్ని దెచ్చి వేసి చూడగాను
 మొగ్గదాయె ధైవమాయ తెలియదెవరికి
 తనకు సత్రజిత్తుడిచ్చినట్టి గౌహ్వముత్యసరులు
 తెచ్చి వేసి చూడగాను తూగదాయెను
 కృష్ణమూర్తి యింద్రపదవి చూడబోయి తెచ్చినట్టి
 కనకమంత వేసెగాని తూగదాయెనూ
 నరకసురుని సంహరించి దెచ్చినట్టి మూలధనము
 నన్ని వేసి చూచెగాని మొగ్గదాయెనూ
 తుదకు అష్టభార్యలెల్ల దాచుకున్న ధనముడెచ్చి
 మంత్రివరుల సాముగైన్ని వేగదెచ్చిరీ
 పదవోరువేల గోపికాకాంతలండరొచ్చి
 తమకు భర్త పోవునంచ సాముగైలిచ్చిరీ
 ద్వారకాపురంబులోన కాపురంబు జీసినట్టి
 ప్రజలు బూచి చోద్యమండె వింతపూచియు
 తమకు రాజవుండకోరి తమతమ యిండనుండు
 కనకమంత దెచ్చినాను తూగదాయెనూ
 కొండపొడవు ధనములెల్ల కుప్పబోసి తూచగాను
 తూగదాయె కృష్ణమూర్తి దుదుకుచేతనూ
 వెతకి వెతకి ధనములెల్ల దెచ్చి వేసినానుగాని
 భర్తతూగదాయెననుచ చింతనొందెనూ
 సత్యభామ చింతనొంది సఖులబూచి యిట్లుబలికె
 యేమిసేతు నెటులదెత్తు నాదుభర్తనూ
 నారమండుజెప్పగాను మంచివ్రతము దొరకెననుచు
 పూని నేనుచేసితిని పతినిదానమూ
 చేసినందుకేమి చింత చెలియలార మీరుకొంత

ధనముతెచ్చితేను వచ్చునాదు కృషుదూ
 అపుడు కృషుమూర్తి చూచి యింత సాహసంబు నీకు
 యొవరుచెప్పినారు నన్ను దానమివ్వునూ
 యింత ధనముతెచ్చినావు యింపుగాను చూచినావు
 నన్ను గెలువజాడ నీకు న్యాయమౌనచే
 మించిచేసి నట్టిపనికి చింతనొందనేమిలాథ
 మనుచు కృషుమూర్తి బలికి సత్యభామకూ
 పట్టంపుచేవియయిన భామ రుక్మిణిచేవి
 చెంతజీరియట్లు జెప్పుమనెను వేడ్కుమీరగా
 నీకుయట్టి దుఃఖమేల నిజముగాను నీపువెళ్లి
 శరణునొంది చెప్పుమనగ చింతతోడనూ
 పెలదులార యింత కాలమందునుంచి మాటలేక
 యున్న రుక్మిణిచెంతనెట్లు భోదునూ
 పోవనేమి లాథమనుచుణ్పి తనదు మనులోన
 నొక్క వూహా ఛేసినది సత్యభామయు
 నోటి పంతములవల్ల మాటలేకపోయెగాని
 ప్రాలుతప్పనలవిగాదు అజునికయిననూ
 అనుచున్నాయి రుక్మిణిని చేరిపేగ ప్రమేక్కగాను
 దీవించి చేరదీసి యటులనడిగెనూ
 యొన్నదును రానిదాన విపుడువచ్చినటీ కార్య
 మేమె దెల్పుమనుచు బల్కువేడ్కుమీరగా
 మాటవినియు సంతసించి సత్యభామబల్కునపుడు
 పెద్దదానవనుచు మిమ్ముబాదవచ్చితి
 వొక్కనాదు నారదుందు వచ్చినన్ను ప్రతముణైయు
 మనుచుదెల్పుగాను ఛేస్తు పతినిదానమూ
 నతనియొత్తు కనకమిచ్చినపుడు మనముపుచ్చుకోగ
 ప్రతముపూర్తి ఛేస్తునమ్ము వూరకుండక
 కొండపొడవు కనకరాళి గొప్పమత్యసరములైల
 నిండుగాను వేసినాను తూగడాయెను
 నాకువల్ల కాకపోయి సిగ్గుచేతమోమువంచి
 మిమ్ముచేరి ప్రమేక్కనాను చిన్నదానను

నావద్ద ధనములే దెన్నడయినగాని విభు
 డంత సౌమ్యుతెచ్చినాను నాకుయిచ్చెనా
 తనకుసత్రజితుడిచినట్టి గొప్పముత్యసరులు
 విభుడు నీకు దాచియిచ్చె వేడ్కుతోదనూ
 యింద్రపదవి బోయిచూచి తెచ్చినట్టి కనకమ్మల్ల
 యింపుగాను నీకుయిచ్చె కృష్ణమూర్తియూ
 నరకసురుని సంహరించితెచ్చినా మూలధనము
 నీయింటదాచినాడు మోదమందియూ
 పెండ్లినాడు కట్టినట్టి పాలపూసలే గాని
 యితరసౌమ్యు లేవియనునాకు లేవుగా
 యశోదతనయుడయ్య దానమీవ్య నీకుబుద్ది
 యైవరుణెప్పినా రతని తండ్రియుండగా
 పట్టంపుచేవినయిన నేను యిచటనుండగాను
 నీకుయింత సాహసంబె వేళ్యకాంతరో
 అయిననాకు గలిగినట్టి ముఖ్యమైన వస్తువుండె
 యిచ్చెదాను వేగపోయి వేసిచూడుమూ
 తులసిదశము చేతవిభుడు రాకయున్న నేనువచ్చి
 తెస్తునుచుబెల్కునపుడు భామరుక్కిణి
 ఆమాట వినియు సత్యభామ నిటులబల్కు తొచ్చె
 తులసిదశము నేనుపట్ట నలిగిపోవుమూ
 మృదువైన తులసిదశము మీరుడెచ్చి తూచవలెను
 ననుచెప్ప రుక్కిణిదేవి నవ్యసాగెనూ
 అపుడుతేచి పస్తిట జలకమాడె వేగమున
 తులసిదేవి అరుగునలికి ప్రముగుతెట్టునూ
 ధూపదీప నై వేద్యపూల పూజ మొదలుగాను
 జరిపి యిటుల ప్రముక్కుసాగె తులసిదేవిని
 ఒక్కదశముచేతనెత్తి గోపాల కృష్ణమూర్తి
 మాకుషచ్చిసట్టుగానె మీదుకీర్తిని
 యైల్లోకంబులను వినికిణేసి వేగమున
 విభునితోడి సౌఖ్యమంది వేగముందము
 అనుచనొక్కదశము త్రుంచి హస్తమున భద్రపరచి

సత్యభామవెంటరాగ సభకు వచ్చేను
 సభకువచ్చి పతినిబూచి గ్రమేక్కగాను దీవించె
 దహసివచ్చి నిట్లుబల్కు తాను దేవితో
 భూదేవి ఆకాశవాణి మొదలు యొల్లవారు
 చూచుచుండ పతినినాకు దానమిచ్చేను
 తిరిగిపతిని కోరితేను నతనియెత్తు కనకమిస్తే
 పుచ్చుకొనగవస్తి ననుచుబల్కు నాడను
 అపుదు సత్యభామవెళ్లి యింటనున్న ధననుదెచ్చె
 తూగడాయె కృష్ణమూర్తి చోద్యమాయెను
 యిరుగుపొరుగు సొమ్ములెల్ల వేగదెచ్చె సత్యభామ
 తూగడాయె కృష్ణమూర్తి చోద్యమాయెను
 అపుదుభామ రుక్మిణిదేవి వారిసొమ్ములన్ని
 పంచిపేసి చూచెనచట నొకటి లేకను
 తానుదెచ్చియున్నట్టి తులసిదశము వేయగాను
 మొగ్గసాగె నంతతపసి చేర వచ్చియూ
 వారిసమాసమైనతులసి నాకుముట్టెననుచేగ
 శిరమునందునుంచి నృత్యమపుదుపేసెను
 నురులు వచ్చి ఆకాశమందు చేరి పూలవాన
 కలుగచేసినారు చూడ కృష్ణమీదను
 నృత్యగానమూలుపేసి వై కుంఠమారమూన
 నదువసాగె నారదుందు వేద్యమీరగను
 కృష్ణమూర్తి రుక్మిణితో మందిరంబుచేరినాడు
 సత్యభామ కనులయందు సీరుగుప్పుచూ
 చెలులబూచి మందిరంబుపేరియండె సిగ్గుచేత
 జనులజూడ మనసురాక టీతిషందియూ
 తులసిదశము మహిమ యొవరు శ్రద్ధగాను చదివినను
 విన్న వారికైన మోకు మున్నదాయెను
 శ్రీలకొరకు పాటగాను పేసి కృష్ణమూర్తికి
 సమర్పితంబు పేయగోరి ప్రాసినాడనూ
 తకిట తకిట తకిట తకిట.